Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

kamu emekçileri bülteni

Aylık bülten * Sayı 36 * Mart 2010 * Fiyatı 25 Kr

25 Kasım'dan 26 Mayıs'a...

Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı genel greve, direnişe!

Tekel direnişi Danışay'ın 4-C uygulamasını bir ay ertelemesi kararı üzerine sendika bürokratları tarafından sömünlendirildi. Ancak Tekel işçileri sadece kendi talepleri için değil aynı zamanda bugün milyonlarca işçi ve emekçiyi ilgilendiren hak ve talepler için de direniyorlardı. İş güvencesiz, sosyal haklardan mahrum kölece çalıştırmaya karşı güvenli gelecek ve iş isteyen Tekel işçileri aynı zamanda milyonların taleplerini de haykırıyorlardı. Direnişin geniş bir toplumsal destek bulmasının gerisinde de bu gerçek yatmaktaydı.

Tekel direnişi Ankara'da kurulan çadırların sökülmesi ve işçilerin geri gönderilmesiyle sömünlendirilmiş oldu. Ancak direnişin talepleri hala güncelliğini korumaktadır.

Bu süreçte sadece direnişi büyütmesi gereken Türk-İş ve Tek Gıda-İş değil benzer saldırılarla karşı karşıya kalan kamu emekçilerinin sendikası olan KESK de direnişe gereken desteği vermedi. Direnişin taleplerini kendi bulunduğu alanlara yayamadı, eylemli dayanışmayı hak ettiği şekilde yükseltemedi.

Türk-İş, DİSK, KESK ve Kamu-Sen henüz daha

direniş sürerken 22 Şubat'ta bir araya gelerek sözde Tekel direnişiyle dayanışmak amacıyla bir takım kararlar aldılar. Alınan kararlar direnişin büyütülmesine ve yaygınlaştırılmasına hizmet etmekten uzak kaldı. 22 Şubat toplantısı direnişi sahipsiz bırakmanın diğer bir adı oldu.

Sözkonusu 4 konfederasyon mücadelenin güncel ve acil ihtiyaçlarına yanıt vermek yerine Tekel direnişini ortada bırakırcasına 26 Mayıs günü için şu kararı aldıklarını ilan ettiler: *"Öncelikli istemlerinin karşılanmaması ve bu etkinliklerin Hükümet nezdinde bir sonuç vermemesi halinde, 26 Mayıs 2010 tarihinde, bu dört konfederasyon ve bu konfederasyonlara üye tüm sendikaların birlikte sahipleneceği ve üretimden gelen gücün kullanılacağı genel bir eylem yapılmasının uygun olacağına karar verilmiştir."*

KESK de 13-14 Şubat 2010 tarihinde yapılan IV. Dönem III Danışma Kurulu ve 24 Şubat 2010 tarihinde yapılan olağanüstü Danışma Meclisi toplantılarında şu kararı almıştır: *"1 Mayıs 2010 bu yıl geleneksel öneminin ötesinde 26 Mayıs'ta 4 Konfederasyonla birlikte gerçekleştireceğimiz grev ve genel eylem gününün güçlendirilmesi için de önemli bir fırsattır. 1 Mayıs'ın tüm Türkiye ölçeğinde en geniş toplumsal kesimlerin, demokratik kitle ve meslek örgütlerinin katılımıyla kutlanması, bu kutlamalarda azami kitleselliğin sağlanması önemlidir.*

26 Mayıs'ta gerçekleştireceğimiz grev tek tek işyeri bazında örgütlenmeli, grevin temel talepleri en geniş emekçi kesimlerle eylem öncesi dönemde gerçekleştirilecek panel, eğitim vb. çalışmalarda paylaşılmalıdır."

Günün acil görevi ve mücadelenin öncelikli ihtiyacı Tekel direnişinin ruhuyla önümüzdeki döneme topyekûn hazırlanmak, birleşik mücadeleyi hak alıcı eylem biçimleriyle yükseltmektir. 26 Mayıs eyleminin bugünden örgütlenmesi, tabana yayılması büyük bir önem taşımaktadır. Bu anlamda kamu emekçilerinin gerçekleştirdiği 25 Kasım eyleminin deneyimlerinden, kazanımlarından ve eksikliklerinden dersler çıkarmak gerekmektedir. Zira 25 Kasım deneyimi son derece anlamlıdır.

25 Kasım'ın, olduğu kadarıyla başarısının arkasında tabana dayalı grev ve direniş komiteleri bulunmaktaydı. Her işyerine doğru yayılan bir kapsamı olmasa da birçok şubede bu işlevi yerine getirebilecek komiteler oluşturulmuş, işyeri gezileri ve toplantılarıyla süreç örgütlenmişti.

26 Mayıs'ın başarıyla gerçekleşebilmesi için benzer bir işleyişe, disiplin ve kararlılığa dayalı grev ve direnişi örgütleyecek taban örgütlülüklerinin oluşturulmasına ihtiyaç vardır. 26 Mayıs genel eylem kararı alan 4 konfederasyon vardır. Bu da demek oluyor ki eylemin güçlü geçmesinin koşulları 25 Kasım'a göre çok daha fazladır. Öncelikle bir bütün olarak işçi ve emekçiler ve onların sendikaları süreci örgütlemek için işyerlerinde grev ve direniş komiteleri oluşturmalı, bu komitelerin koordinasyonunu yerel ve merkezi olarak sağlamalıdır. İşyerlerini eylem alanlarına çevirmeli, yapılan her eylemi, etkinliği ve toplantıyı 26 Mayıs eylemine, greve ve direnişe bağlamalıdır.

Böylesi bir hazırlık yapılmadan ne toplumsal destek sağlanabilir ne de kamuoyu oluşturulabilir.

Kamu emekçileri 25 Kasım'dan aldıkları moral güçle sürece hazırlanmalı, hem işyerlerini, hem sendikalarını, hem de işçi sendikalarını harekete geçmeye zorlamalıdır.

Tekel direniş süreci, KESK ve 26 Mayıs kararı

Tekel direnişi yaklaşık üç ay önce, Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikası'na üye işçilerin sosyal ve özlük haklarının gasp edilmesine karşı başlattıkları sınıflar mücadelesi tarihindeki yerini şimdiden almış anlamlı ve önemli bir direniştir.

Tekel direnişinin ne anlam ifade ettiği sermaye cephesinden çok öncesinden öngörülebildiği halde ne yazık ki, emek cephesinin önemli bir bölüğü için aynı şeyi söylemek pek mümkün değildir. Sermaye sınıfı, kendilerine yönelik bu yıkıcı tehlikeyi sezinler sezinlemez yürütme organları AKP iktidarı ve polis gücünün yanı sıra birçok aracı devreye sokarak Tekel direnişini ablukaya almaya çalışmıştır. Sermaye iktidarının kolluk güçlerini devreye sokması, ters tepmiş, polis şiddeti ve bu şiddete karşı koyuş süreci hem işçilerde sınıf bilincinin uyanmasına hem de direnişin sosyal tabanının genişlemesine yol açmıştır.

Dahası, Volkan Yaraşır'ın ifade ettiği gibi *"TEKEL işçileri, 'gerçek açılımı' yaptı. Açılımın kendileri olduğunu gösterdi. Ulusal soruna hem tarihsel, hem teorik, hem de pratik bir yanıt üretti. 'İşçiler birleşmeden, halklar kardeşleşmez."*

"İşçilerin birleşmesi ve kardeşleşmesiyle bölünme sendromu ve önyargıların nasıl aşılabileceği ortaya çıktı. Genişletilmiş Ortadoğu Projesi'nin bir yansıması ve neo-liberal entegrasyonun bir gereği ve neo-liberal bir asimilasyon politikası olan Kürt açılımına karşı işçi sınıfı izlenmesi gereken yolu gösterdi. Kemençeyle Ankara'nın misketi ve zılgıt birleşti."

Ve alıntı babında son olarak, -burun kıvıran, özelde Tekel işçilerinden genelde de işçi sınıfından uzak duranların kulakları çınlasın- *"TEKEL işçilerine Antalya esnafının portakal yollaması, berberlerin ücretsiz tıraş yapması, lokantalarda yemek ikram edilmesi, kafelerin onların yatması ve dinlenmesi için mekâna çevrilmesi boşuna değildir. TEKEL işçileri kapitalist sömürü altında ezilen yığınların ve katmanların da sözcüsü olmuştur. Sınıfın kapsayıcı ve birleştirici gücü bir anafor gibi bütün diğer kesimleri kucaklamıştır.*

TEKEL direnişi sınıfa muktedir olma gücü verdi ve olağanüstü moral kazandırdı. Her şeyden önce sınıf için en iyi öğretmenin eylem olduğunu gösterdi. TEKEL direnişi sınıfın nesnel ve öznel şekillenmesinde izlenecek

yolu işaretledi. İşçi sınıfı yaparak öğrenir, öğrenerek yapar. İşçi sınıfı için eylemin yaratıcı zenginliği sıradan bir işçinin sıra dışı gücünü açığa çıkarır. TEKEL bunun pratikleriyle dolu bir direnistir. TEKEL direnişi sınıfın bağımsız ve birleşik gücünün nelere kadir olabileceğini açığa çıkardı.

Doğaldır ki, eylem sadece sınıf için değil sınıfın öncüleri için de en iyi öğretmendir.

Tekel direnişinin ne anlam ifade ettiği ya da ne anlam ifade edeceği, sınırlı sayıda olumlu birkaç örnek ve sınıf devrimcileri dışta tutulursa, emek cephesinin önemli bir bölüğünce pek kavranılamadı. Emek örgütü olan sendikalar ve konfederasyonlar ise bir kez daha sınıfta kaldılar. Sınıfta kaldılar, çünkü dört büyük konfederasyon (Türk-İş, DİSK, KESK ve Kamu-Sen) hem 4 Şubat eylemini, hem 20 Şubat eylemini ortada bıraktılar, hem de bu dört büyük konfederasyon "26 Mayıs Genel Eylem" kararının altına imza attılar. Aslında planları, direnişi soğutarak göstermelik bir eylemle Tekel direnişini bitirmektir. Evet aslında 26 Mayıs'a gelinmeden, Danıştay'ın süre ile ilgili işçiler lehine verdiği kararın hemen ardından ihanetçi sendika ağaları, direniş çadırlarını sökerek ve direnişe Nisan ayına kadar ara verdiklerini açıklayarak Ankara'daki direniş mevzisini düşürmüş oldular. Gerçi eylem tamamen bitmiş değildir. Tekel eylemi yerellerde başlayıp Ankara'da mevzi direnişe dönüşmüştü, şimdi işçilerin memleketlerine dönmesinden sonra tekrar yerellerde devam etme imkanına kavuşmuştur. Bu da henüz hiçbir şeyin bitmediği anlamına gelir. Bu bağlamda, hem direnişin yeniden alevlenmesi, yaygınlaşması ve merkezileşmesi hem de direnişin kazanımla taçlandırılması için yeterli güç ve olanaklar mevcuttur.

Ne ki, bu güç ve olanakların değerlendirilebilmesi için kavranılması gereken temel kritik halka; *"İşçilerin sadece sermayeye karşı değil aynı zamanda işçi sınıfına ihanet eden sendika bürokratlarına karşı da mücadele ruhu kazanmalarını sağlamak olmalıdır. Bunun yanı sıra eldeki tüm olanaklar harekete geçirilmeli, olanaklı her biçimde öfke dışa vurulmalıdır. Bu elbette sadece öfkenin dışa vurumu olarak da kalmamalı, bununla birlikte sendika ağalarını aşacak bir örgütlü inisiyatifle ortada duran önderlik boşluğu doldurulmalıdır."* Bunun için de öncelikle görev, sınıf devrimcilerine ve öncü işçilere düşmektedir.

Konfederasyonumuz KESK'e gelince, o da, eleştirilerimizden nasiplenmeli. Sanki 4 Şubat ve 20 Şubat eylemini ortada bırakanlardan biri de o değilmiş gibi, sanki direniş süresince gerçekleştirilen eylemlere

temsiliyet düzeyinde katılan o değilmiş gibi ve sanki üç ay ilerisine ötelenen içi boş ve genel söylem düzeyinde kalan altını doldurmayacakları ve dahası direnişi bitirmeye yönelik "26 Mayıs Genel Eylem" kararının altına imza koyanlardan biri de kendileri değilmiş gibi, adeta "yavuz hırsız ev sahibini bastırır" misali, 13-14 Şubat 2010 Tarihinde yapılan IV. Dönem III: Danışma Kurulu ve 24 Şubat 2010 tarihinde yapılan olağanüstü Danışma Meclisi toplantılarında yapılan değerlendirmelerin bir yerinde *"KESK olarak sürecin başından bu yana TEKEL direnişini desteklemenin ötesinde benimsediğimizi, kendi mücadelemiz olarak gördüğümüzü ifade ettik. Bu amaçla eylemlerimizle, üzerimize düşen maddi ve manevi dayanışma görevlerimizle ve ziyaretlerimizle bulduğumuz her fırsatta TEKEL direnişinin içinde olduk"* denilmektedir.

Sözün özü, direnişin bu aşamadan sonra belini doğrultmak ve içerisine düşürüldüğü koşulları aşmak için gerçek bir değişime ihtiyacı vardır. Bu her şeyden önce direnişi bu aşamaya getiren nedenleri doğru biçimde anlamayı ve sorunlarla hesaplaşmayı gerektiriyor. Yanısıra öncü işçiler, sınıf devrimcileri ve öncü kamu emekçileri bulundukları her alanda sınıfın ihtiyaçlarından hareketle "Her Yer Tekel!" şiarına uygun olarak somut hedefler doğrultusunda somut pratikler sergilemeli ve şimdiden "26 Mayıs Genel Eylemi"ni ciddi bir hazırlığın ve müdahalenin konusu yaparak sendika ağalarının hesaplarını boşa çıkarmalıdırlar. Görev emek güçlerinindir, sınıftan kaçanların değil.

Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube üyesi
Sosyalist Kamu Emekçisi

İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı'na doğru...

Öncü, ilerici kamu emekçilerine çağrımızdır!

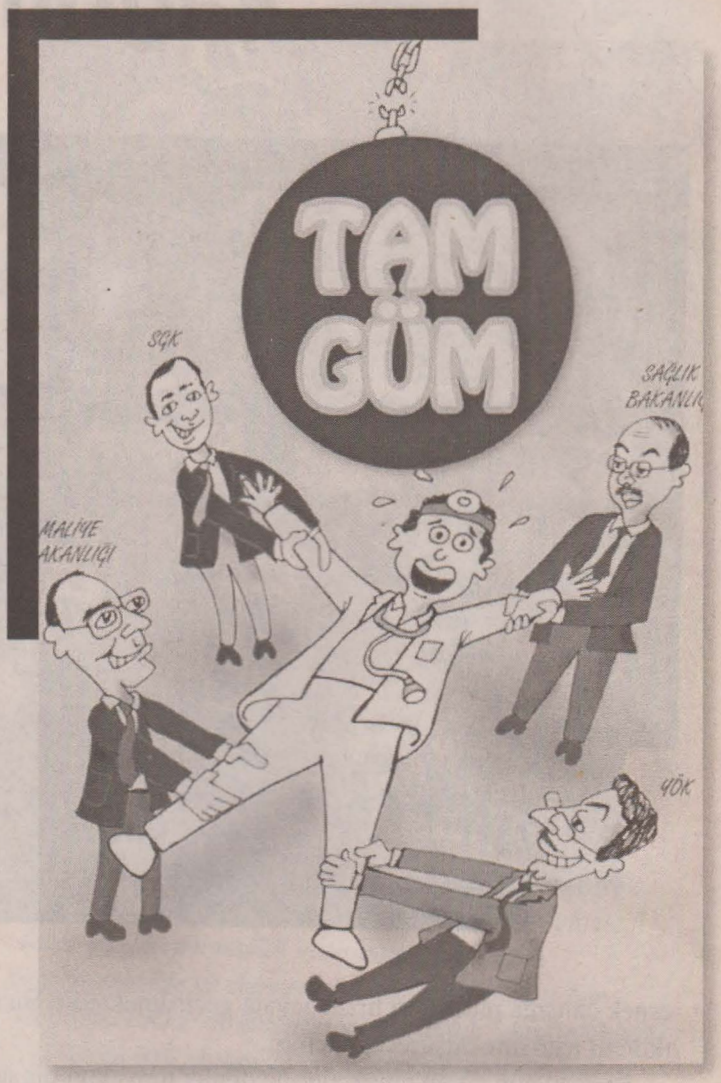
Kamu Emekçileri Hareketi yeni bir dönemin eşiğindedir. Fiili-meşru mücadele zemininde ortaya çıkan ve bu zeminde yükselen kamu emekçileri hareketi, özellikle de 4688 sayılı yasa sonrasında önemli bir güç kaybına uğramış, fiili-meşru mücadele içerisinde oluşan moral değerlerini yitirmeye yüz tutmuştur. Geride bırakılan yıllar boyunca sermaye sınıfı neo-liberal saldırılarını bir bir hayata geçirmiş, kamu kurumlarının ve kamusal hakların tasfiyesi, esnek çalışma biçimlerinin hayata geçirilmesi yönünde önemli mesafeler almıştır. Fiili-meşru mücadele geleneğinin zayıflaması, beraberinde KESK'in ve sendikalarımızın da güç kaybetmesine yol açmıştır. Bugün gelinen noktada işgüvencesi başta olmak üzere kazanılmış tüm haklarımız rafa kaldırılmak istenmekte, "yeniden yapılanma" adı altında kamu kurumlarının tasfiyesine hız verilmekte, sözleşmeli ve esnek çalışma modelleri hızla hayata geçirilmektedir. Bu sürecin KESK'i ve sendikalarımızı da varlık-yokluk ikilemi içerisine düşüreceği açıktır.

Sermayenin kamu emekçilerine dönük topyekun bir saldırı dalgasına hazırlandığı şu günlerde, kamu emekçileri hareketinin öncülerinin önümüzdeki dönemin ihtiyaçlarını tartışması, geleceğe ilişkin öngörülerini ortaya koyması hayati bir önem kazanmaktadır. 16 Mayıs'ta yapılması düşünülen İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı'nın örgütlenmesi için ön çalışmalara başlanmıştır. Tüm sendikal grupları ve öncü-ilerici kamu emekçilerini kurultayın öznesi olmaya, kurultay çalışmalarında aktif bir rol üstlenmeye davet ediyoruz. Sosyalist Kamu Emekçileri tarafından çağrısı yapılan Kurultay, grupsal ihtiyaçlar üzerinden değil, kamu emekçileri hareketinin ihtiyaçları üzerinden şekillenmektedir. Bu anlamda her sendikal grup ve öncü kamu emekçisinin aynı oranda söz ve inisiyatif hakkına sahip olacağı bir kurultay örgütlenmesi düşünülmektedir. Kurultay'ın tüm içeriği sendika şubelerinde oluşturulan çalışma gruplarının etkinlikleri üzerinden şekillenecek olup, Kurultay Hazırlık Komitesi her sendika şubesinde oluşturulan çalışma gruplarının kendi içerisinden seçtikleri ikişer temsilciden oluşacaktır. Kadrosuz-güvencesiz olarak hizmet kurumlarında çalışan emekçiler üzerinden şekillenen dernek, platform gibi oluşumların da aynı oranda temsil edilmesi düşünülmektedir.

Tüm sendikal grupları ve öncü-ilerici kamu emekçilerini, bu alanda faaliyet yürüten dernek, platform gibi oluşumları bulundukları şubelerde-alanlarda çalışma grupları oluşturmaya, Kurultay Hazırlık Komitesi'nin oluşturulması için ikişer temsilci belirlemeye davet ediyoruz.

İletişim için e-mail adresi: kamuemekcilerikurultayi@gmail.com

Tam Gün Kölelik Yasası'nın hangi hükümleri, ne zaman, nasıl ve kimleri etkileyecek?

Yasa'nın Resmi Gazete'de yayımlandığı gün yürürlüğe girecek hükümler:

* İyonlaştırıcı Radyasyonla çalışan sağlık personelinin günlük çalışma süresi 5 saatten 7 saate çıkacaktır.

* Bir saatlik nöbet karşılığı olarak uzman hekime 5.73 TL, pratisyen hekime 5.15 TL ödenecektir. Bu ödemeler döner sermayesi bulunan kuruluşların döner sermayesinden yapılacaktır.

* 26 Mayıs 1995 - 1 Ocak 2010 tarihleri arasında memur statüsünde çalışmakta iken istifa eden ya da çekilmiş sayılan hekimler ile emekli hekimler altı ay içerisinde tekrar atanmak üzere Sağlık Bakanlığı'na başvurabilecektir.

* Sağlık Bakanlığı'na bağlı sağlık kuruluşları ile üniversitelerin sağlık kuruluşları birlikte kullanılmaya başlanacaktır. Ancak birlikte kullanım esasları ile bu tür çalışmalardan elde edilecek döner sermaye gelirleri ve personele yapılacak ek ödemelere ilişkin hususlar Maliye Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulu'nun görüşünü alarak Sağlık Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenecektir.

* Hudut ve Sahiller Genel Müdürlüğü'nün taşra teşkilatında çalışan tabiplere en yüksek devlet memuru aylığının %400 oranında ek ödeme yapılacaktır. Bu hekimlerin ek ödemelerinden damga vergisi hariç hiçbir kesinti yapılmayacaktır.

* Halen 1.200-1.400 aralığında maaş almakta olan emekli hekimlere ilişkin maaşlarında hiçbir iyileştirici hüküm Kanun'da yer almamaktadır.

* Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren altı ay içinde Sağlık Bakanlığı'na devredilecek Kızılay'a ait sağlık kuruluşlarında çalışan hekimler istekleri halinde illerindeki ihtiyaç bulunan Sağlık Bakanlığı'na ait sağlık kuruluşlarına memur olarak atanacaklardır. Bu şekilde atanacak hekimlerin sayısı en fazla 180 olacaktır.

Yasa'nın Resmi Gazete'de yayımlanmasından 6 ay sonra yürürlüğe girecek hükümler:

* Kamuda çalışanlar kamu dışında herhangi bir yerde muayenehane, işyeri hekimliği vb. şekilde hekimlik meslek icrası yapamayacaklardır. Hekimler iş akdi ile çalıştıkları işyeri hekimliği vb. işlerden ayrıldıklarında kıdem tazminatı haklarından yoksun kalacaktır. Kanunda bu hak kayıplarını telafi edecek hükümler yoktur.

* Vakıf üniversitelerinde çalışan hekimler, üniversite dışında çalışabilecektir, ancak kendi branşlarında SGK ile anlaşma var ise SGK ile anlaşmalı sağlık kuruluşlarında; kendi branşlarında SGK ile anlaşma yok ise SGK ile anlaşması bulunmayan kuruluşlarda ve kendi muayenehanelerinde çalışabilecektir.

* Mahalli İdareler ile kurum tabipliklerinde çalışan ve döner sermaye ek ödemesi almayan tabipler, muayenehaneleri var ise kapatacak, özel bir sağlık kuruluşunda çalışıyor ise hizmet akdini fesh edecektir. Bu hekimler kamu görevlerinin dışında yalnızca işyeri hekimliği yapabilecektir. Ancak döner sermayeli sağlık kuruluşları da kurumsal olarak işyeri hekimliği hizmeti vermeye başlayacaklardır.

* Özel Muayenehanesi olan hekimler, SGK ile anlaşmalı bir sağlık kuruluşunda çalışıyor iseler iş akitlerini fesh edecek ya da muayenehanelerini kapatmak zorunda kalacaktır. Bu hekimler, muayenehanelerinin yanı sıra yalnızca SGK ile anlaşması olmayan özel sağlık kuruluşlarında çalışabilecektir.

* Adli Tıp Kurumu'nda çalışan hekimler de Adli Tıp Kurumu dışındaki hekimlik icrasını sona erdireceklerdir.

* Türk Silahlı Kuvvetleri kadrolarında bulunan asker ve sivil hekimler, kamu görevinin yanı sıra yaptıkları serbest meslek icrasını sona erdirecektir. Bu hekimlere Maliye Bakanlığı ile Genel Kurmay Başkanlığı'nın uygun görüşü alınarak yasada belirlenen üst sınırları aşmamak üzere Milli Savunma Bakanlığı tarafından belirlenecek olan sağlık hizmetleri tazminatı ödenmeye başlayacaktır.

* GATA Komutanlığı'na bağlı eğitim hastaneleri ile tıp fakültesinde öğretim üyesi ve hekim ihtiyacı nedeniyle talep halinde Yükseköğretim Kurulu ve Sağlık Bakanlığı tarafından hekimlerin isteği sorulmaksızın görevlendirme yapılabilecektir.

* Türk Silahlı Kuvvetleri'ne bağlık sağlık kurum ve kuruluşlarında ihtiyaç duyulması halinde TSK Sağlık Komutanlığı'nın talebi üzerine üniversite öğretim üyeleri ile kamu sağlık personelinden haftanın belli günleri veya belirli vakalar için yine hekimlerin istemine bakılmaksızın görevlendirme yapılabilecektir.

* Sağlık Bakanlığı'na bağlı döner sermayesi bulunan sağlık kuruluşlarında çalışan hekimler, günlük mesai süresi ve nöbet süreleri dışında ayrıca fazla çalışma yaparsa döner sermayeden performansa dayalı ek ödeme alacaktır. Ancak bu ek ödeme, mesai saatlerinde yapılan çalışma karşılığında alınan ek ödemelerin uzmanlar için yüzde otuzunu pratisyenler için ise yüzde yirmisini geçemeyecektir.

* Sağlık Bakanlığı'na bağlı döner sermayesi bulunan kuruluşlarda çalışan hekimlere peşin döner sermaye ödemesi yapılacaktır. Yaklaşık olarak 1/4'ündeki hekimler esas alınarak en üst ödenecek rakam yaklaşık olarak Uzman Hekim için 1.080 TL, Pratisyen hekim için 588 TL, klinik şefi ise 1.285 TL'dir. O ay yapılacak döner sermaye ek ödemesi, peşin ek ödemeden fazla ise peşin ödeme mahsup edilerek bakiye ödeme yapılacaktır. Hekimlerin bu ödemelerinden gelir vergisi ve ilave emeklilik primi kesilmektedir.

* Kurum hekimleri ile tıp fakültelerinde çalışan hekimlere peşin döner sermaye ödemesi yapılmayacaktır.

* Üniversiteler dahil kamu ve özel sağlık kuruluşları ile özel muayenehanelerinde çalışan bütün hekimler, zorunlu mesleki sorumluluk sigortası yaptıracaktır. Yaptırmayanlar 5.000 TL idari para cezası ödeyecektir. Zorunlu mesleki sorumluluk sigortasının şartları Sağlık Bakanlığı'nın görüşü alınarak Hazine Müsteşarlığı'nca belirlenecektir. Kamu ve özel sağlık kuruluşlarında çalışan hekimler primin yarısını, kendi adına bağımsız çalışanlar ise tamamını ödeyecektir.

* Peşin döner sermaye ödemesi almaya başlayacak hekimlerden gelirlerinin yüzde yirmisi oranında emeklilik için ilave prim kesilmeye başlayacaktır. Hekimler kamuda emekli olmadan ayrılır ise ödedikleri bu primleri geri alamayacak ve bu primler emekli ikramiyesinin hesabında dikkate alınmayacaktır.

Yasa'nın Resmi Gazete'de yayımlanmasından bir yıl sonra yürürlüğe girecek hükümler:

* Öğretim üyeleri kısmi statüde çalışmalarına son verip devamlı statüye geçecektir.

* Üniversitelerde kurulabilecek döner sermaye işletmelerine ilişkin usul ve esaslar ile personele yapılacak ödemelerin unsurları Maliye Bakanlığı'nın uygun görüşü alınarak Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenecektir.

* Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılacak Yönetmelikte belirtilen ölçütlere göre, gelir getiren görevlerde çalışan öğretim üyesi ve öğretim görevlilerine ek ödeme matrahının yüzde 800'ünü, araştırma görevlilerine ise yüzde 500'ünü; bu yerlerde görevli olmakla birlikte gelire katkısı olmayan öğretim üyesi ve öğretim görevlilerine yüzde 600'ünü, araştırma görevlilerine ise yüzde 300'ünü aşmamak üzere ek ödeme yapılabilecektir.

* Normal mesai ve nöbet süreleri dışında fazla çalışma yapacak öğretim üyelerine mesai içi ek ödemenin tavan miktarlarının yüzde ellisini aşmamak üzere performansa dayalı döner sermaye gelirlerinden ek ödeme yapılabilecektir.

* Döner sermayeye yatırılan ücret karşılığında saat 14.00'den sonra yapılan öğretim üyesi hasta muayenesi sonlandırılacaktır.

* Üniversitelerin kurdukları vakıflar aracılığı ile sağlık kuruluşu işletmesine ilişkin 2547 sayılı Kanunun ek 22 . maddesi yürürlükten kalkacaktır.

* Üniversitelerin SGK sigortalılarına verdikleri sağlık hizmetlerinde öğretim üyesi fark ücreti alabileceklerine ilişkin hüküm yürürlükten kaldırılacaktır.

* Telif ücretleri de döner sermayeye gelir olarak kaydedilecektir

Eğitim Sen'in "Kadın" dergisi ve sendikanın kadın sorununa yaklaşımı

Eğitim-Sen "Kadın" adlı dergiyi 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma ve Mücadele Günü ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü olmak üzere yılda iki kez yayınlıyor. Kuşkusuz Eğitim-Sen'in kadın emekçilere yönelik bir yayın çıkarması oldukça anlamlıdır. Özellikle kadın emekçilerin mücadelede ve sendikalarda öne çıkması için onlara seslenen, kadın emekçilerin sorunlarını işleyen, sorunların kaynağı olan kapitalizmi teşhir eden ve mücadeleye çağıran bir yayın son derece işlevli olacaktır. Ancak dergiyi çıkaran Eğitim-Sen içindeki kadın sorununa feminist yaklaşan siyasal unsurlar olunca derginin içeriği ve konuları ele alışı ona göre şekillenmektedir.

Örneğin derginin 2009 Kasım sayısında işlediği kadına yönelik şiddet konusu buna bir örnektir.

Kadın dergisi, şiddetin sadece eşler ve çocuklara uygulanmadığını aynı zamanda toplumun hücrelerine sindiğini, şiddetin toplum ve devlet tarafından yaratıldığını, şiddetin yaygınlığının sebebinin; militarizm ve erkek egemen toplum olduğunu söylemektedir. Sorun tanımlanırken esasa ilişkin bir sorun yoktur ancak sorunun kaynağı ve çözüm önerilerine sıra gelince feminist ve reformist yaklaşım öne çıkmaktadır.

Elbette erkek egemen toplum kadını kendi malı gibi görmekte ve bedeni hakkında da söz sahibi olmaktadır. Şiddet aile içinde kadın ve çocuklara uygulanırken, iş yerlerinde şiddet daha çok iş güvencesiz çalışan, haklarını korumaya çalışan, hak mücadelesi yürüten kadınlara uygulanmaktadır. Şiddet üretimdeki kadınlara uygulandığında kadınların üretimden kopmasına eve kapanmasına neden olmaktadır.

Şiddet özgürlük ve eşitlik talepleri uğruna mücadele eden Kürtlere ve kadınlarına uygulanmaktadır. Hasta tutsakların serbest bırakılmaması da kadına yönelik şiddet içermektedir, düşük ücrete köle gibi çalıştırılan işçi kadın da kapitalizmin şiddetine maruz kalmaktadır. Evde kocasından, babasından, kardeşinden dayak yiyen kadın da şiddet üreten kapitalizmin kurbanıdır, töre cinayetlerine kurban edilen Güldünyalar'da.

Şiddet kapitalizmin doğasında vardır. Zira kapitalist sistem üretimin, toplumsal yaşamın her alanında şiddet üreterek ve uygulayarak aslında şu mesajı vermek istemektedir; toplumda öne çıkarsanız, sessiz kalmazsanız, haklarınızı ararsanız başınıza her şey gelir. Dayak da yersiniz, gözaltına da alınırsınız, zindanlara da atılırsınız, işten de atılırsınız. Kapitalizmin şiddeti kadına yönelik daha fazla uygulanmaktadır. Çünkü şiddet toplumun önünde olan, ezilmeye ve sömürülmeye karşı gelen, mücadele eden kadınlara bilinçli ve planlı olarak uygulanmaktadır.

Eğitim-Sen'in kadın dergisi ise ekonomik krizin nedeni olarak kadınları gören, kadınların eve dönmesiyle krizin çözüleceği yanılsamasını yaratan AKP'yi ve patronları teşhir etmekte ve şiddete karşı şu çözüm önerilerini sunmaktadır:

* Devlete yaşam hakkını korumakla görevli olduğunu hatırlatmak.

* Devlete çalışma hakkının ihlalini önlemesi gerektiği hatırlatmak.

* Anayasanın eşitlik ilkesi ve iş kanunun eşit davranma ilkesinin hayata geçirilmesi gerektiğini hatırlatmak.

* Dergi 2005 yılında çıkan Türk ceza kanununun ve 2003 yılında yasalaşan iş kanunundaki değişikliklerin olumlu olduğunu söylemekte ancak zihniyetlerin aynı kalmasından kaynaklı uygulamada yetersiz kalındığını ifade etmekte ve bu zihniyetin değiştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

* Tacizin, istismarın ve tecavüzün kalkması için kadının haklarını bilmesi, adaletin kadına umut vermesi ve davaların maddi yükünün kadının üzerinden alınması gerektiği vurgulanmaktadır.

* Cinsel şiddet ve şiddetle ilgili yasalar hazırlanırken toplumsal "farkındalığa" sahip uzmanlar tarafından hazırlanması gerektiği ifade edilmektedir.

* Çocuklara yönelik cinsel taciz ve istismarı engellemek için eğitim müfredatının değiştirilmesi gerektiği dile getirilmekte, çocuklara, ailelere, çocuklarla iletişimde bulunan çalışanlara cinsel eğitim derslerinin verilmesi gerektiği ifade edilmektedir.

* Toplumsal cinsiyet ve cinsel eğitim dersleri okullarda verilmelidir.

* Cinsel şiddetle mücadele ve kriz merkezleri kurulmadır vb.

Eğer sorunun kaynağı olan ve durmadan aynı sorunları ağırlaştırarak üreten kapitalist sistem yıkılıp

erkek işçiyi kayıracağı veya hiçbir şey yapmayacağı ve psikolojik ve ekonomik açıdan durumlarının daha da kötüye gideceği korkusu, aile ve arkadaş çevresinden destek görememe, dışlanma korkusu, olayı çok asağılayıcı bulma, mağdur olarak etiketlenme korkusu, kendisinin ve özel yaşamının dedikoduların odağı haline gelmesi, sorun çıkaran biri olarak damgalanma, olayın duyulması halinde başka işverenler tarafından işe alınmama ve inanılmama korkusu nedeniyle susmaktadırlar.

Ayrıca kadının haklarını bilmemesi, olayı kanıtlama güçlüğü, davaların maddi yükü ve adalet sisteminin aleyhine işleyeceği korkusu, olayın basına yansıma riski de kadınların resmi kanallara başvurmalarını engellemektedir.

Türkiye'de işyerinde cinsel taciz ve cinsiyete dayalı ayrımcılık yasağı ilk defa 2003 yılında İş Kanunu'nda, 2005'te Türk Ceza Kanunu'nda teknik anlamda düzenlendi. Ancak bu düzenlemeler toplumsal cinsiyet farkındalığına sahip uzmanlar tarafından hazırlanmadığı için, eksiklikler ve aksaklıklar içeriyor ve değiştirilmeleri gerekiyor. Hal böyleyken aynı hatalı tutum Borçlar Kanunu Tasarısı hazırlanırken de sürdürüldü ve önceki düzenlemelere ilişkin eleştiriler göz ardı edildi.

Bu konuda örgütlü mücadele ve farkındalık yaratılması çok önemli. Sendikalar üyelerine, tacizin sosyolojik, psikolojik ve hukuksal boyutları konusunda, hakları ve yükümlülükleri konusunda eğitim verebilir, taciz mağdurlarına psikolojik ve hukuksal destek mekanizmaları oluşturabilir. Toplu iş sözleşmelerinde tacizi ayrı bir hüküm olarak yaptırıma bağlayabilir, işyerlerinde, taraf tutmayacak biçimde, mağdurların misillemeye uğrama korkusu taşımadan ve olayın gizli tutulacağından emin olacakları şikayet kurullarının oluşturulması sağlanabilir. Kendi tüzüklerine

yerine sosyalist bir düzen kurulmuş olsaydı Kadın dergisinin ileri sürdüğü tedbirlerin anlaşılır yanları olabilirdi. Ancak Kadın dergisi sorunun kaynağı kapitalist sistemin varlığıyla değil sonuçlarıyla uğraşmakta, sorunların çözümü için devlete akıl vermeye çalışmaktadır.

Çünkü Eğitim-Sen sonuçları nedenlerden bağımsız ele almaktadır. Sorunun kaynağı olarak erkek egemen ve ataerkil toplumu görmekte fakat bunların nedeni olan kapitalist sistemi görmemektedir. Var olan yasaların iyileştirilerek sorunların çözülebileceğini iddia etmekte, sorunun nedeni olarak değişmeyen zihniyeti tanımlamakta fakat bu zihniyeti kapitalist sistemin yarattığını anlamamaktadır.

Anayasa, hukuk, yargı, eğitim, kültür vb. olguları sanki sistemden bağımsızmış gibi ele alarak kapitalist sistemin temellerine dokunmadan hukuki mücadele, hukuksal değişikler ve eğitimde müfredat değişikliğini çözüm olarak sunmaktadır. Çözümü sessiz kalmamak ve mücadele etmek olarak koymuş ama mücadelenin içeriğini ve hedefini ortada bırakmıştır. Mücadele muğlak bir çağrı ve genel bir doğru olarak kalmıştır.

Kadının aynı işi yaptığı halde erkekten daha az üret aldığını belirtmiş, kadının bu anlamda erkekle eşit olmadığını söylemiş fakat kadının kapitalist sistem için yedek ve ucuz iş gücü olduğunu belirtmemiştir. Kadının ve çocuğun kapitalist sistem tarafından metalaştırıldığına değinilmemiş ve soruna sanki sosyolojik bir sorunmuş gibi bakılmıştır.

Ulusal sorunda da olaylar anlatılmış ama bunun temellerine inilmemiş, çözüm önerileri sunulmamıştır.

Oysa kadının kurtuluşu, şiddetin son bulması, emek sömürüsünün ortadan kalkması, halkların kardeşliği ve tam hak eşitliği ancak üretim araçlarının toplumsallaşmasıyla mümkündür. Ancak toplumsal bir alt üst oluş sınıflı toplumları, kapitalizmi ortadan kaldırabilir ve ancak sorunların çözümü sosyalist devrimin gerçekleşmesiyle mümkün olabilir. Bu da ancak her cinsten ve ulustan işçi ve emekçilerin birleşik, örgütlü ve militan mücadelesiyle gerçekleşecektir.

Bir emek örgütü olarak Eğitim-Sen de soruna emek-sermaye çelişkisinden ve emekçilerin nihai kurtuluşundan bakmak zorunda, Kadın dergisini de bu amacı uygun çıkarmak zorundadır.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat

8 Mart çeşitli eylem ve etkinliklerle kutlandı...

"New York'tan TEKEL'e direnişçi kadınlar yol gösteriyor!"

İstanbul:

8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özüne sahip çıkan ilerici ve devrimci kurumlar 7 Mart günü Kadıköy'de bir miting gerçekleştirdi.

Kadıköy'de gerçekleştirilen "kızıl 8 Mart", Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube, BES İstanbul 1 No'lu Şube, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD), Demokratik Kadın Hareketi (DKH), Devrimci Hareket, Devrimci Proletarya, Divriği Kültür Derneği, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekli-Sen Kartal ve Beyoğlu Şubeleri, Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 1 No'lu Şube, Halk Cephesi, Kaldıraç, Partizan, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Proleterce Devrimci Duruş ve Tüm-Bel Sen 1 ve 3 No'lu Şubeler tarafından örgütlenirken KESK'li kadınlar, Alınteri, Odak ve çeşitli dernek ve çevreler de eyleme katıldılar.

Coşkulu sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşte "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü! / KESK'li kadınlar" pankartı açan kamu emekçileri de taleplerinin yer aldığı dövizleriyle alandaydılar.

Miting programı, saygı duruşuyla başladı. Ortak metnin okunmasının ardından direnişçi kadınlar kürsüden söz alarak 8 Mart'ın anlam ve önemine ilişkin konuşmalar yaptılar.

İzmir:

7 Mart günü BDSP, Alınteri, Demokratik Kadın Hareketi, Devrimci Hareket, Halk Cepheli Kadınlar, Yeni Demokrat Kadın İnisiyatifi ve Mücadele Birliği'nin örgütlediği eylemde Gümrük Telekom önünden Eski Sümerbank'a yürüyüş gerçekleştirildi.

Tekstil işçileri eyleme "New Yorklu tekstil işçilerinin yolundayız!" pankartı ile katıldılar. Eyleme PSAKD, KÖZ, Emekli Sen, KESK'li Devrimci Kadınlar ve TÜMTİS de katıldı. Yapılan konuşmaların ardından tiyatro gösterimi ve müzikle program sona erdi.

Adana:

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. yılında Adana'da devrimci bir 8 Mart süreci örgütlemek üzere oluşturulan Devrimci 8 Mart Platformu 7 Mart

Pazar günü bir eylem gerçekleştirdi.

Eylem için Beşocak Meydanı'nda toplanıldı ve "Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son! 100. yılında yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!" pankartı arkasında yol trafiğe kapatılarak İnönü Parkı'na doğru yürüyüşe geçildi.

İnönü Parkı'na gelindiğinde ilk olarak emeğin kurtuluşu davasında şehit düşenler adına bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından, hazırlanan ortak basın metni okundu.

Ankara:

Ankara'da 8 Mart, BDSP, Devrimci Proletarya, DKH, Halk Cephesi ve Yeni Demokrat Kadınlar'dan oluşan Devrimci 8 Mart Platformu tarafından gerçekleştirilen eylemle selamlandı.

Eylem için Sakarya Caddesi'nde buluşuldu. Kitle buradan Mithatpaşa Caddesi'ni trafiğe kapatarak Abdi İpekçi Parkı'na yürüdü.

Basın metninin okunmasının ardından Mamak İşçi Kültür Evi Tiyatro Atölyesi Dario Fo'nun tecritte bir kadını anlatan "Ben Ulrike Bağırıyorum!" adlı oyununu sergiledi.

Trabzon:

Trabzon'da KESK Şubeler Platformu, 7 Mart günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada kapitalist sistemde kadınların birçok

hakkının kaybolduğu, kadınların çifte sömürüye maruz kaldığı ifade edildi.

Tokat:

"Tokat Krize İşsizliğe Yoksulluğa Karşı Mücadele İnisiyatifi" bir etkinlik gerçekleştirildi. Son yıllarda yaygınlaşan "Erkeksiz 8 Mart" gibi ucube liberal-feminist bir yaklaşıma inat kadının kurtuluşunun kadın-erkek emekçilerin birlikte mücadelesinden geçtiğini vurgulayan coşkulu ve sınıfsal yaklaşıma uygun bir 8 Mart etkinliği gerçekleştirildi.

Etkinlikte "Tokat Krize İşsizliğe Yoksulluğa Karşı Mücadele İnisiyatifi"ni tanıtan bir konuşma ve kapitalizmde kadın sorununu anlatan iki ayrı konuşma yapıldı. İnisiyatif bileşenleri tarafından kurulan "Emekçi Kadın Korosu" türküler söyledi ve "Tiyatro Umut", "Umudumu Arıyorum" adlı oyunu sergiledi. "Grup Emek" tarafında söylenen türkü ve marşlarla etkinlik sona erdi.

Etkinlikten sonra Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Etkinliğe 140 emekçi katıldı.

Manisa:

Eylem Öğretmen Evi'nin önünde toplanmaya başladı. Manisa Emekçi Kadın Platformu pankartı arkasında gerçekleştirilen yürüyüşte erkekler de yer aldı.

Cumhuriyet alanına gelindiğinde başta New York'ta yaşamını yitiren tekstil işçileri olmak üzere, Bursa'da yanan, Pameks'te boğulan emekçi kadınlar şahsında yaşamını yitirenler adına saygı duruşunda bulunuldu.

TEKEL işçisi kadınların da katıldığı eyleme 300 kişi katıldı.

Bursa:

Bursa'da 8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özüne sahip çıkan devrimci kurumlar gerçekleştirdikleri yürüyüşle, "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!" dediler.

Fomara Meydanı'nda toplanan 100'ü aşkın kişi "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son! Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü! / BDSP – DHF – Partizan" pankartı arkasında sloganlarla Kent Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Eylem basın açıklamasının ardından davul-zurna eşliğinde çekilen halaylar ve atılan sloganlarla son buldu. Eyleme, BATİS, BAMİS, SODAP, Dersimliler Kültür ve Dayanışma Derneği, Gemlik Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği ve YDG de destek verdi.

BES şube kurulları yapıldı

BES İstanbul 3 No'lu Şube Genel Kurulu 13 Şubat tarihinde Nazım Kültür Merkezi'nde yapıldı. Genel kurula tek liste ile gidildi. DSD, Emek Hareketi, Yurtsever Emekçiler ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin de içinde bulunduğu üç ayrı devrimci grubun oluşturduğu liste BES üyeleri ve delegeleri tarafından olumlu karşılandı. Uzun dönemdir bir araya gelemeyen ve üyelerin özlemini duyduğu bir birlik şekillenmiş oldu. Şube Genel Kurulu öncesinde oluşturulan önerge komisyonu tarafından hazırlanan ve tüm bileşenlerce desteklenen 15 ayrı önerge kabul edildi.

Örgütlü olunan kurumların sorunlarına ait hazırlanan önergelerin yanısıra, tüzük değişikliği yönünde Merkez Genel Kurulu'na sunulmak üzere hazırlanan bir dizi önerge de kabul edildi. Örgütsel yapının eksikliklerini gidermek ve bürokratik alışkanlıkların ortadan kaldırılmasına ve taban dinamiklerinin açığa çıkartılmasına dönük hazırlanan önergelerin başında Merkez Genel Kurulu'na karar önergesi olarak sunulacak olan "örgütlenme alanlarının bölgelere ayrılarak, her bölgede bir merkez yöneticisinin bulunması" yönünde hazırlanan önerge gelmektedir. Bu önergenin amacı merkez yöneticiliğini Ankara'dan yürütülen bir faaliyet olmaktan çıkarıp, merkez yöneticilerinin iller bazında belirlenecek çalışma bölgelerinde şubeler ve işyerleri ile iç içe bulunmalarını ve merkez yönetim çalışmalarının daha aşağıdan doğru yürütülmesini sağlamaktır.

Tüzük değişikliği için Merkez Genel Kurulu'na taşınacak önergeler ise İşyeri Temsilciler Kurulu'na toplantı zorunluluğu getirilmesi, birden fazla işyerinin bulunduğu yerlerde danışma organı biçiminde Birim Temsilcileri Kurulu adı altında yeni bir organın tanımlanması ve aylık periyodlarla bu organın toplanması, basın yayın faaliyetlerinin düzenlenmesi için şube basın yayın sekreterlerinden oluşan ve altı ayda bir toplanacak olan Merkez Basın Yayın Komisyonu oluşturulması, aynı şekilde örgütlenme faaliyetlerini koordine etmek üzere şube örgütlenme sekreterleri üzerinden ve altı ayda bir toplanacak Merkez Örgütlenme Komisyonu oluşturulması gibi örgütsel yapının güçlendirilmesine dönük önergelerden oluşmaktadır.

Başarılı geçen şube genel kurulu sonrasında Nisan ayı içerisinde toplanacak Merkez Genel Kurulu öncesinde tüm sendikal grupların temsilcilerinin yan yana getirilerek şube genel kurulunda alınan kararların Merkez Genel Kurulu'na taşınması amaçlanmaktadır.

Düşlerin gerçek olması Dehaklara karşı verilecek mücadeleye bağlıdır...

Newroz, Kürt halkının zulme karşı başkaldırısının adıdır!

Newroz bayramının çıkışı köle emeğinin en vahşi biçimde sömürüldüğü bir döneme rastlar. Kölelerin dışında kalan yoksul halk ağır vergi ve borçlar altında ya köle olmak zorunda kalmakta ya da yarı kölc koşullarında yaşamaktadır. Yanı sıra kölelerin ve yoksul halkın canı kanı pahasına egemen soylular için devasa tapınaklar ve saraylar yapılmaktadır. Bu sömürü ve baskıya bir de ganimet ve yağma savaşları eşlik etmektedir. Bu dönem aynı zamanda halk ve köle ayaklanmalarının Mısır'dan Hindistan'a geniş bir coğrafyada sık sık rastlandığı bir dönemdir. Halklar, zulme ve sömürüye karşı gerçekleştirmiş olduğu mücadeleleri efsane ve söylencelere dayanan sembolik bir dille ifade etmiştir.

Newroz bayramı, Med halkının zulme karşı mücadelesini ifade eden Demirci Kawa efsanesine dayanmaktadır ve bu efsane Kürt halkının bugünkü mücadelesinde tarihsel bir anlam taşımaktadır.

Efsaneye göre Asur ve Med halkına zulmeden zalim Dehak ölümcül bir hastalığa yakalanır ve tedavisi için her gün iki gencin beyni Dehak'ın yarasına sürülür. Sıra Demirci Kawa'nın en küçük oğluna gelir. Oğlunu zalim Dehak'a teslim etmek için Dehak'ın sarayına giden Demirci Kawa elindeki örsünü Dehak'ın kafasına indirir ve onu öldürür. İsyan eden Ninova halkı zulmün simgesi olan Ninova şehrini ateşe verir ve tepelerde ateşler yakarak zaferi kutlar. Bu olay aynı zamanda astrolojik bir tarih olan 21 Mart'a rastlamaktadır.

Demirci Kawa'nın binlerce yıl öncesinden zulme karşı yaktığı zafer ateşi o günden bu güne Kürt halkının zulme karşı direnişinin sembolü olagelmiştir. Bugün Kürt halkının inkar, imha ve asimilasyona karşı mücadelesinde Newroz milyonlarca Kürt emekçisi tarafından sahiplenilmektedir.

Newroz bayramının Kürt halkının meşru mücadelesindeki önemini bilen sermaye devleti önce Newroz kutlamalarını yasaklamış ancak Kürt halkının Newroz bayramını kitlesel bir şekilde sahiplenmesi karşısında içeriğini boşaltma çabalarına girişmiştir. Yıllardır yasakladığı Newroz'un birden bire Türk halkları tarafından da kutlandığını keşfeden sermaye devleti resmi ideolojiyi devreye sokarak ırkçı tezlere ve "soydaş" edebiyatına dayalı yeni bir "nevruz" bayramı icat etmiştir.

Newroz, Kürt halkının özlemlerini temsil eden bir bayram olarak bugün bütün Kürdistan coğrafyasında ve Kürt halkının yoğun yaşadığı yerlerde halkın kitlesel katılımıyla ve coşku içinde kutlanmaktadır. Bu bayramın aynı zamanda Türk halkları ve Asya kıtasındaki diğer halklar tarafından da kutlanması manipüle edilecek bir durum değildir. Tam tersine zulme ve sömürüye karşı mücadelenin, dirilişin ve yeni bir hayat arayışıdır. Bu da ezilen halkların ve emekçilerin evrensel, tarihsel bir düşü olduğunu gösterir. Düşlerin gerçek olması Dehaklara karşı verilecek mücadeleye bağlıdır.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat

Kamu Emekçileri Bülteni 36 * Fiyatı: 25 YKr * Mart 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk. 5/3 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92